

**HELSINGBORGS
TINGSRÄTT
Målenhet 5**

DOM
2007-09-10
meddelad i
Helsingborg

Mål nr B 1028-07

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Vice chefsåklagare Göran Olsson
Åklagarkammaren i Helsingborg

Målsägande

1. Ulla-Lena Olsson
Klostervägen 6 C
264 35 Klippan

Målsägandebitråde:
Advokat Stefan Rosell
Advokaterna Peyron KB
Box 1325
251 13 Helsingborg

2. Henrik Saldert
Råsundavägen 115, 2 tr
169 50 Solna

Målsägandebitråde:
Advokat Stefan Rosell
Advokaterna Peyron KB
Box 1325
251 13 Helsingborg

3. Jörgen Saldert
Bjäregatan 19
252 48 Helsingborg

Målsägandebitråde:
Advokat Stefan Rosell
Advokaterna Peyron KB
Box 1325
251 13 Helsingborg

Tilltalad

Anders JOAKIM Ericsson, 851209-3991
Hantverkaregatan 30 A
261 51 Landskrona

Offentlig försvarare:
Advokat Kai Erwall
Advokatfirman Acta HB
Drottninggatan 28
252 21 Helsingborg

DOMSLUT**BEGÅNGNA BROTT**

1. Försök till grovt bedrägeri medelst
urkundsförfalskning
2. Urkundsförfalskning
3. Missbruk av urkund

LAGRUM

- 9 kap 1 § 1 st, 3 § och 11 § samt 14 kap
1 § och 23 kap 1 § brottsbalken
- 14 kap 1 § brottsbalken
- 15 kap 12 § brottsbalken

PÅFÖLJD M. M.

Fängelse 1 år

SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

ANNAN SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

1. Beslaget av en bankavi Swedbank, ett kvitto på bussbiljett, en handling från utlandsbetalning, en betalningsanmaning samt en mobiltelefon K6081, IMEI 35684100-021422-8 skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-796-2007, p 1-5).
2. Beslaget av ett kuvert innehållande ett vitt A4 med text skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00807-2007).

3. Beslaget av en personbil Volvo 850, med reg. nummer PFM 686 inkl. två nycklar till tändningslåset skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00808-2007).
4. Beslaget av en tandborste skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00819-2007).
5. Beslaget av en matta från bagageutrymmet till pb PFM 686 skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00825-2007).
6. Beslaget av en anteckningsbok, en faktura från Telia samt en plusgiro utbetalning skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00826-2007, p1-3).
7. Beslaget av en Nokia mobiltelefon samt en nyckelknippa med fem nycklar på ring skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00827-2007, p1-2).
8. Beslaget av ett USB-minne samt 14 nycklar på ring skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00828-2007, p1-2).
9. Beslaget av post i Sölves Svenssons brevlåda innehållande fyra kuvert skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00839-2007).
10. Beslaget av en röd dunjacka samt en huva/hätta till en röd dunjacka skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00847-2007, p1-2).
11. Beslaget av en tandborste med blå borst, en tandborste med gul borst, en gul hårborste, en svart stickad mössa, försvarets hudsalva med lock, försvarets hudsalva utan lock, ett läppstift med grön hylsa, ett läppstift Loreal nr 223, en engångsrakhyvel, en blå hårborste, en brun keps av märket Wigens, en brun/grå keps samt en svart keps skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00848-2007, p1-13).
12. Beslaget av en mobiltelefon, ett bankkort Nordea, ett okänt kort samt en handling där man kan läsa 717 Älmhult skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00860-2007, p1-4).
13. Beslaget av en röd stödkäpp skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00876-2007).
14. Beslaget av ett par vita skor, ett par svarta skor, ett par kängor, ett par stövlar "Tretorn human", ett par stövlar "Viking", ett regnställ oljeställ gul jacka och byxa samt ett minneskort skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00939-2007, p1-7).
15. Beslaget av ett kvitto för kemtvätt av jacka skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00987-2007).
16. Beslaget av en brun jacka, en tröja med kort ärm, ett par vita skor med rött inslag, ett par blå jeans med brun livrem, en vit keps, en röd stickad polotröja samt en plånbok med diverse kort skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-00988-2007, p1-7).

17. Beslaget av fem dagstidningar, en plashandske, en rulle med svarta sopsäckar samt en svart sopsäck skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01020-2007, p1-4).
18. Beslaget av ett obrutet brev från Citibank adresserat till Sölve Svensson samt ett obrutet brev från Nordea adresserat till Sölve Svensson skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01039-2007, p1-2).
19. Beslaget av två obrutna brev från Citibank adresserade till Sölve Svensson samt två obrutna brev från Nordea adresserade till Sölve Svensson skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01046-2007, p4-5, 8 samt 10).
20. Beslaget av ett persiennsnöre skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01065-2007).
21. Beslaget av nio plashandskar, ett plastfodral, en sax samt sex buntband skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01111-2007, p1-6).
22. Beslaget av en kniv med tejpat handtag, en svart plastväska innehållande bl.a. en kniv, ett kvitto från Schell samt en handling från SEB skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01263-2007, p1-4).
23. Beslaget av en CD-skiva skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01399-2007).
24. Beslaget av en portfölj innehållande diverse papper, ett kvitto från Arons, ett kvitto från Tempo, en tidning NST datum 11 januari 2007, en tidning NST datum 9 december 2006 lördagsbilagan, ett Husqvarna Salongsgevär, ett Remingtongevär, ett hagelgevär Wede Excelsior nr 53222 jämte framstock till vapnet, ett dubbelpipigt hagelgevär, ett enpipigt hagelgevär, diverse skarpa hagelpatroner samt fyra vapenlicenser skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-01641-2007, p1-13).
25. Beslaget av en bessmanvåg skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-02356-2007).
26. Beslaget av en ring med stämplars skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-02600-2007).
27. Beslaget av 1 st almanacka skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-02876-2007).
28. Beslaget av 2 st släta ringar i rött guld, dam skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslagsliggare PONV-02900-2007).

FÖLJANDE ÅTAL OGILLAS

1. Mord under åtalspunkten 1
2. Grov misshandel under åtalspunkten 1
3. Vållande till annans död under åtalspunkten 1

4. Människorov under åtalspunkten 1

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M. M.

1. Ulla-Lena Olssons skadeståndsyrkande ogillas.
 2. Jörgen Salderts skadeståndsyrkande ogillas.
 3. Henrik Salderts skadeståndsyrkande ogillas.
 4. Kai Erwall tillerkänns ersättning av allmänna medel med 337.518 kr. Av beloppet avser 237.600 kr arbete, 29.100 kr tidspillan, 3.314 kr utlägg och 67.504 kr mervärdesskatt.
 5. Stefan Rosell tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 124.080 kr. Av beloppet avser 99.264 kr arbete och 24.816 kr mervärdesskatt.
 6. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet skall stanna på staten.
 7. Ulla-Lena Olsson tillerkänns ersättning för sin inställelse av allmänna medel med 6.272 kr. Kostnaden skall stanna på staten.
 8. Henrik Saldert tillerkänns ersättning för sin inställelse av allmänna medel med 14 280 kr. Kostnaden skall stanna på staten.
-

Målenhet 5

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se **domsbilaga 1**. Målsägandena har biträtt åtalet.

Enskilda anspråk, se **domsbilaga 2**. Jörgen Saldert har vid huvudförhandlingen utvidgat sitt enskilda anspråk till att även avse ersättning för förlorad arbetsinkomst med 8 800 kr avseende tiden från mitten av juni 2007, beräknat på mellanskillnaden mellan hans normala inkomst och den ersättning som han är berättigad till från försäkringskassan. På det nya beloppet har yrkats ränta enligt 6 § räntelagen från den 10 augusti 2007 tills betalning sker.

Joakim Eriksson har varit berövad friheten som anhållen eller häktad från den 3 mars 2007 t.o.m. den 13 augusti 2007, när han försatts på fri fot i samband med fortsatt enskild överläggning.

Deldom har den 2 augusti 2007 meddelats mot den medtilltalade Rolf Carlsson.

DOMSKÄL*Skuldfrågan*

Åtalspunkt 1 (mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död alternativt människorov)

Den tilltalades inställning

Joakim Ericsson har förnekat gärningen och bestritt de enskilda anspråken. Han har, för det fall han döms för mord eller vållande till annans död, vidgått att målsägandena Henrik och Jörgen Saldert (söner till Irene Saldert) är berättigade till skadestånd såsom närstående, men bestritt att målsäganden Ulla-Lena Olsson (syster till Sölve Svensson) tillhör den ersättningsberättigade kretsen. Han har vidare gjort gällande att Ulla-Lena Olsson i vart fall inte har rätt till skadestånd, eftersom hon inte visat att hon lidit någon ersättningsgill skada till följd av den

Målenhet 5

åtalade gärningen. Joakim Ericsson har vitsordat att de yrkade beloppen från Henrik och Jörgen Saldert är skäliga i och för sig samt inte haft någon invändning mot sättet att beräkna ränta. Något skäligt belopp i och för sig har inte vitsordats beträffande Ulla-Lena Olsson. – Han har inte haft någon erinran mot yrkandena om bevisbeslag.

Bevisning i målet

Målsägandena Ulla-Lena Olsson och Jörgen Saldert samt Joakim Ericsson har hörts. På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Tobias Hjalmarsson, Marianne Falkengren, Tore Larsson, Waldemar Larsson, Eva Hardfors, Anders Sonesson, Sixten Dahlbom, Sammy Salem, Mohamed Mohamed Kheir, Raed Ali, Ingvar Lauri, Mikael Christiansson, Leif Bergqvist, Ann-Catrine Barte, Stefan Persson och Bengt-Axel Svensson samt förhör med den medtilltalade Rolf Carlsson. På försvarets begäran har vittnesförhör hållits med Jan Andrasko (telefonförhör).

En sammanställning i punktform av vissa av förhören har intagits som **domsbilaga 3**.

I samband med vittnesförhören med Ingvar Lauri och Mikael Christiansson har åklagaren åberopat och förevisat en videofilm rörande hundsök av personbilen PFM 686 (aktbil 34).

Åklagaren har som bevisning i övrigt åberopat följande.

- fotografi från Napp och Nytt (aktbil 27 s. 559)
- uppgift från UC om Joakim Erikssons ekonomiska förhållanden (aktbil 27 s. 575 f.)
- uppgifter från UC om Sölve Svenssons och Irene Salderts ekonomiska förhållanden (aktbil 26 s. 274)
- PM angående busstrafik (aktbil 26 s. 276)

Målenhet 5

- PM angående kontroll med taxiföretag (aktbil 27 s. 520)
- journalanteckningar avseende Irene Saldert (aktbil 26 s. 279-295 och 384-400)
- journalanteckningar avseende Sölve Svensson (aktbil 26 s. 296-307 och s. 312-323)
- rättsmedicinskt yttrande avseende Irene Salderts journalanteckningar (aktbil 26 s. 401-404)
- rättsmedicinskt yttrande avseende Sölve Svenssons journalanteckningar (aktbil 26 s. 324-327)
- transaktionshistorik avseende personbilen PFM 686 (aktbil 26 s. 269)
- anmälan om ägarbyte avseende personbilen PFM 686 (aktbil 26 s. 365)
- kvittens över försäljning av PFM 686 (aktbil 26 s. 346)
- handling ägarbyte – del 3 från Vägverket (aktbil 26 s. 345)
- PM angående begärt registreringsbevis avseende PFM 686 (aktbil 26 s. 362)
- PM angående loggsökning på PFM 686 från Vägverket (aktbil 26 s. 363)
- parkeringsanmärkning avseende PFM 686 (aktbil 26 s. 248)
- PM angående den plats PFM 686 varit parkerad vid utfärdande av anmärkningen m.m. (aktbil 26 s. 360)
- fotografier utvisande bilnyckeln till PFM 686 med guldring (aktbil 26 s. 94)
- PM angående guldringen (aktbil 26 s. 95)
- utlåtande från rättsläkaren Peter Krantz (aktbil 26 s. 224)
- telefonanalys (aktbil 32)
- mail skickat till Nordea från Joakim Ericsson (aktbil 29 s. 1219)
- tekniskt undersökningsprotokoll (aktbil 31 flik 1-6 samt flik 9)
- PM angående kontroll av pass (aktbil 30 s. 1-3)
- taxeringsuppgifter avseende Sölve Svensson och Irene Saldert (aktbil 30 s. 4-7)
- kontoutdrag (aktbil 30 s. 12-13)
- originaltelefonlistor (aktbil 33)
- PM angående korrigeringar i ärendeanalys (aktbil 67 s. 13-15)
- PM angående registrering av samtal hos Telia och Telenor (aktbil 67 s. 16)

Målenhet 5

- PM angående datummärkning på mjölk (aktbil 67 s. 4)
- Kvitto från Arons i Hjärnarp (aktbil 67 s. 5)
- PM angående samtal till Eniro nummerupplysning (aktbil 74)
- beslagsprotokoll (aktbil 26 s. 34)
- PM angående fyndet av en röd dunjacka (aktbil 26 s. 121)

Från försvarets sida har som bevisning i övrigt åberopats följande.

- brev som tagits i beslag (aktbil 26 s. 25)
- markerade delar av originaltelefonlistor (aktbil 33 s. 6, 8, 14 och 18)
- delar av ärendeanalys (aktbil 32 s. 25-27)
- beslagsprotokoll med bilagor avseende två brev (aktbil 67 s. 6-12)
- PM angående samtal till Eniro nummerupplysning (aktbil 74)
- teknisk undersökning i vissa delar (aktbil 31 flik 1 s. 16 [foto 19], s. 28 [foto 44], flik 7 s. 5 [foto 8] och flik 9 delredovisning 1 s. 4-5 i markerade delar)

Tingsrättens bedömning

Bakgrund rörande de involverade personerna

Sölve Svensson är 64 år gammal och pensionerad kranförare. Han har inga barn.

Hans närmaste anhöriga är systern, målsäganden **Ulla-Lena Olsson**.

Irene Saldert är 58 år gammal och sjukpensionär. Hon har två söner, målsägandena **Henrik** och **Jörgen Saldert**.

Sölve Svensson och Irene Saldert var sammanboende i stugan i Hovs hallar. Stugan, som ursprungligen byggdes av Sölve Svenssons föräldrar, ägs dock till hälften vardera av Sölve Svensson och hans syster Ulla-Lena Olsson. Irene Saldert har kvar en lägenhet i Helsingborg, som hon delar med sin son Jörgen Saldert. Enligt en överenskommelse dem emellan betalar de hyran varannan månad. Irene Saldert hade sin post ställd till adressen i Helsingborg och bodde i lägenheten någon eller

Målenhet 5

några dagar per månad i samband med att hon tvättade. Den övriga tiden bodde hon i stugan i Hovs hallar. Den är dock inte utrustad med tvättmaskin och har inte heller tillgång till rinnande vatten. Sölve Svensson och Irene Saldert brukade därför låna dusch m.m. i det närbelägna värdshuset, som drivs av vittnet **Waldemar Larsson** och hans bror.

Sölve Svensson och Irene Saldert är också bekanta med lantbrukaren vittnet **Tore Larsson** (far till Waldemar Larsson) och hans fru. Irene Saldert gick ofta ut med Waldemar Larssons hund, som bodde på Tore Larssons gård. Sölve Svensson och Tore Larsson brukade också var fjortonde dag eller var tredje vecka ta hand om och forsla bort tomglas från värdshuset.

Sölve Svensson hade enligt inhämtade taxeringsuppgifter en taxerad inkomst om 446 900 kr för taxeringsåret 2006 och 238 400 kr för taxeringsåret 2007. Irene Salderts taxerade inkomst uppgick till 95 200 kr för 2007 och 124 200 kr för 2006. Av upplysningar från UC framgår att det före den 11 januari 2007 endast fanns en kreditförfrågan på Sölve Svensson (Volvo Finans i oktober 2004). Det fanns inga förfrågningar på Irene Saldert. – Enligt samstämmiga uppgifter från flera håll åkte Sölve Svensson och Irene Saldert sällan bort. Ingen av dem hade något giltigt pass. Sölve Svensson åkte dock ibland över dagen till Danmark. Han har även en båt som är förtöjd i hamnen i Helsingborg. – Sölve Svensson och Irene Saldert hade flera katter som bodde i stugan. Sölve Svensson är enligt samstämmiga uppgifter en stor djurvän, som aldrig skulle lämna sina katter utan tillsyn.

Joakim Ericsson är ensamstående och bor i Landskrona. Han arbetade på ICA Kvantum i Landskrona fram till sommaren 2006, men sade upp sig på egen begäran för att enligt egna uppgifter resa till Spanien och arbeta som fiskeinstruktör. Det tilltänkta arbetet i Spanien gick dock om intet, eftersom företaget gick i konkurs. Han har därefter varit arbetslös. Hans stora fritidsintresse är sportfiske och han sysslar delvis med s.k. specimenfiske, dvs. att försöka fånga stora exemplar av olika

Målenhet 5

fiskearter. Joakim Ericsson är tidigare bekant med Sölve Svensson genom att Joakim Ericssons mormor tidigare under 1990-talet hade ett förhållande med Sölve Svensson. Joakim Ericsson besökte med anledning därav stugan i Hovs hallar vid en del tillfällen när han var liten och umgicks då med Sölve Svensson. De hade därefter ingen direkt kontakt förrän Joakim Ericsson besökte Sölve Svensson i stugan under sommaren 2006 tillsammans med sin far och syskon. Vid det tillfället träffade Joakim Ericsson Irene Saldert för första gången. Han har enligt egen uppgift inte träffat henne därefter.

Joakim Ericsson var på semester- och fiskeresor till Gambia den 24-31 januari 2007. Han reste tillsammans med sin far och sin kamrat vittnet **Anders Sonesson** (faderns kusin). Han hade också planer på en fiskeresor till Nordamerika eller Storbritannien. Han fiskar ofta tillsammans med Anders Sonesson och vittnet **Sixten Dahlbom**. Joakim Ericsson är också medlem i fiskeklubbar. En av fiskeklubbarna har fiskerätten till Bysjön i närheten av Veberöd. – Av utredningen om de ekonomiska förhållandena framgår att Joakim Ericsson har elva betalningsanmärkningar samt skulder hos kronofogdemyndigheten med 1 100 kr i allmänna mål och 81 019 kr i enskilda mål.

Det yttre händelseförlopp som läggs till grund för bedömningen

Följande är genom förhören och utredningen i övrigt klarlagt beträffande det yttre händelseförloppet i stort eller redogjort för av Joakim Ericsson utan att uppgifterna i sig har kunnat vederläggas, vilket medför att de åtminstone inledningsvis får läggas till grund för bedömningen.

Fyndet i huset m.m.

Den 16 februari 2007 kontaktade Jörgen Saldert polisen, eftersom hans mamma Irene Saldert inte hade hört av sig eller hade kunnat nås per telefon under en längre tid. Hon hade inte heller betalt hyran för februari 2007. I anledning av detta gjorde

Målenhet 5

polisen ett besök vid stugan i Hovs hallar och gjorde en yttre besiktning, men vidtog inga ytterligare åtgärder.

Den 2 mars 2007 fick Ulla-Lena Olsson ett kort från Tore Larsson där han skrev att han under en längre tid inte hade sett eller hört något från Sölve Svensson. Han berättade också att han några veckor tidigare hade stött på en person, som senare visade sig vara Joakim Ericsson, uppe vid stugan och att denne då hade berättat att Sölve Svensson skulle ha åkt mot Stockholm och att han hade fått i uppgift att ta in tidningarna och passa katten. Kortet föranledde att Ulla-Lena Olsson tog kontakt med vittnet **Marianne Falkengren**, en tidigare väninna till Sölve Svensson. Efter ytterligare efterforskningar framkom det att Sölve Svensson enligt bilregistret skulle ha sålt sin bil till Joakim Ericsson. Detta föranledde Ulla-Lena Olsson att ta kontakt med Joakim Ericssons mormor och genom henne få numret till Joakim Ericsson. Hon ringde sedan till Joakim Ericsson, varvid denne på fråga förnekade att han hade träffat Sölve Svensson under senare tid och även svarade undvikande på frågan om han hade köpt Sölve Svenssons bil. Hon gjorde därefter en polisanmälan.

På morgonen den 3 mars 2007 var hon inne i Helsingborg på polisförhör. Efter förhöret åkte hon tillsammans med Marianne Falkengren och två poliser ut till stugan, varav en var vittnet **Tobias Hjalmarsson**. Det hade fattats beslut om husrannsakan i stugan på grund av att man befarade att det kunde finnas avlidna personer därinne. Poliserna sökte först igenom stugan och därefter undersöktes den även av Ulla-Lena Olsson och Marianne Falkengren. Detta ägde rum vid lunchtid den 3 mars 2007. Vid husrannsakan och den efterföljande genomgången av stugan framkom bl.a. att det fanns gammal och ruttan kattmat i en skål på golvet, gammal mat i micron och i kylskåpet samt att det fanns personliga saker kvar i stugan som normalt skulle tas med på en längre resa, t.ex. mediciner mot diabetes. Det var uppenbart att ingen hade varit i stugan på länge, eftersom det luktade instängt och av ruttan mat när man gick in i stugan.

Målenhet 5

Vad som närmare kunde iakttas i stugan vid brottsplatsundersökningen den 4 mars 2007 framgår av den tekniska undersökningen och däri bifogade fotografier, se **domsbilaga 4**. Tingsrätten återkommer till frågan om det mellan Ulla-Lena Olssons och Marianne Falkengrens besök den 3 mars 2007 och undersökningen den 4 mars 2007 har gjorts förändringar inne i stugan.

Den senare utredningen har visat att det saknas tydliga spår av Sölve Svensson och Irene Saldert efter den 11 januari 2007, med några få undantag, nämligen att det ringts två samtal från Sölve Svenssons mobiltelefon i Landskrona den 13 januari 2007, att Sölve Svenssons bil fått en parkeringsanmärkning i Landskrona den 16 januari 2007 och att datumen på tidningarna på köksbordet går fram till 16 januari 2007.

Sölve Svensson och Irene Saldert (med undantag för att några få autogirobelopp dragits från hennes konto) har inte rört sina bankkonton och tagit ut några pengar efter den 11 januari 2007, när det finns ett uttag om 2 000 kr från Sölve Svenssons bankkonto. I stugan återfanns också i en av Sölve Svenssons jackor en båtbiljett, som hade använts den 11 januari 2007 och i stugan hittades också ett kvitto på matinköp ifrån ICA Arons i Hjärnarp från samma datum (där bl.a. mjölk hade inhandlats). Av i utredningen inhämtade uppgifter från Skånemejerier framgår att mjölk med utgångsdatum den 18 januari 2007, vilket fanns i kylskåpet, hade kunnat inhandlas redan den 11 januari 2007.

Av inhämtade telefonlistor framgår att varken Sölve Svenssons eller Irene Salderts mobiltelefoner har använts efter den 11 januari 2007, med undantag för att Sölve Svenssons mobiltelefon använts för två samtal den 13 januari 2007 i Landskrona (kl. 12:39 till Vägverket och kl. 12:43 till Eniro Nummerupplysning med vidarekoppling direkt till annat okänt nummer kl. 12:44). Joakim Ericsson har medgett att det första samtalet skulle ha ringts från hans lägenhet i Landskrona genom att han i Sölve Svenssons närvaro beställde en blankett för ägarbyte via

Målenhet 5

knapptryckningar, men förnekat all kännedom om det andra samtalet. Irene Salderts sista samtal skedde till sonen Jörgen Saldert kl. 15.42 den 11 januari 2007. Jörgen Saldert har dock inte haft något minne av detta samtal, varför detta enligt honom nog inte har kopplats fram. Sölve Svenssons och Irene Salderts mobiltelefoner är aldrig återfunna.

I stugan hittades också diabetesmedicin och utrustning för mätning av blodsockerhalten. Dessutom framkom det att Sölve Svensson hade missat inplanerade läkarbesök hos ögonläkare den 19 januari 2007 och den 15 februari 2007, vilka var föranledda av hans diabetessjukdom.

Till detta skall läggas enligt kontroller har inga taxiföretag haft några körningar till stugan. Det är också mer än en kilometer till närmaste busshållplats.

Joakim Ericssons kontakter med Sölve Svensson m.m.

Av i målet inhämtade telefonlistor framgår att Joakim Ericsson (0768-654644, Telenor) har haft telefonkontakt med Sölve Svensson (0730-886686, Telia) vid ett tillfälle den 8 januari 2007, vid två tillfällen den 10 januari 2007 och vid ett tillfälle den 11 januari 2007. Vid tre av samtalen befinner sig Joakim Ericsson enligt mastpositionering i närheten av Hovs hallar och vid ett av samtalen befinner han sig i Landskrona.

Enligt vad Joakim Ericsson själv berättat skulle han ha träffat Sölve Svensson i stugan den 11 januari 2007 vid ca 17:15-17:30 i samband med att han var i närheten för att fiska, vilket enligt honom skulle ha skett vid Kattvik mellan Båstad och Hovs hallar. Joakim Ericsson har vidare uppgett att han vid besöket i stugan åt mackor och drack öl. Irene Saldert var inte hemma enligt Joakim Ericsson.

I samband med besöket blev Joakim Ericsson enligt vad han själv uppgett erbjuden att köpa Sölve Svenssons bil för 5 000 kr, vilket han accepterade. Han fick även

Målenhet 5

provköra bilen vid detta tillfälle, men Sölve Svensson behövde enligt Joakim Ericsson bilen ytterligare några dagar. De kom därför överens om att Joakim Ericsson skulle hämta bilen några dagar senare. Joakim Ericsson lämnade också över en handpenning om 1 500 kr.

Enligt Joakim Ericsson berättade Sölve Svensson också att han ”ställt till det för sig” och att han därför var tvungen att resa bort en tid. Detta var också orsaken till att han ville sälja sin bil. Efter det att de hade ätit mackorna och druckit ölen förklarade Sölve Svensson, som själv hade druckit även en snaps, att han behövde åka i väg i ett kortare ärende. Joakim Ericsson hade druckit en del öl och ville därför inte åka i väg med sin fars bil direkt. Sölve Svensson gav honom tillstånd att stanna i stugan under den tid som han var borta i ärenden. Sölve Svensson gav sig därefter iväg i sin bil och återkom först efter någon timme. Under tiden gick Joakim Ericsson enligt egen uppgift omkring i stugan och hittade då Sölve Svenssons körkort och ett bankkort, vilka han lade beslag på. Joakim Ericsson var i behov av pengar och tänkte att han kunde försöka få ut pengar på kortet. Det fanns även en lapp som möjligen innehöll koden till kortet, men det visade sig senare vara fel kod. När Sölve Svensson återkom till stugan gav han sig iväg hemåt i sin fars bil. De kom överens om att Joakim Ericsson skulle hämta bilen ca en vecka senare. Sölve Svensson lovade att lägga bilnycklarna i stuprännan över ytterdörren till stugan och också lägga ett underskrivet registreringsbevis för ägarbyte i bilen.

Enligt Joakim Ericsson fick han den 13 januari 2007 besök av Sölve Svensson i Landskrona. Sölve Svensson skulle bl.a. ha undrat över om Joakim Ericsson kände till vart hans körkort hade tagit vägen. I det sammanhanget beställdes det nya registreringsbeviset inför ägarbytet. Beställningen skedde genom att Sölve Svensson slog numret på sin mobiltelefon, varpå Joakim Ericsson skulle ha knappt in erforderliga uppgifter på dennes telefon. Omedelbart efter detta skulle Sölve Svensson ha lämnat lägenheten. Joakim Ericsson har anfört att han inte känner till

Målenhet 5

det andra samtalet till Enriro nummerupplysning, som ringdes från Sölve Svenssons mobiltelefon tidsmässigt omedelbart i anslutning till samtalet till Vägverket.

Joakim Ericsson har förnekat all kännedom om den parkeringsbot som utfärdats för Sölve Svenssons bil i Landskrona den 16 januari 2007. Platsen där bilen var parkerad är belägen ca 200 meter från Joakim Ericssons bostad.

Försäljningen av bilen

Joakim Ericsson hämtade enligt egen uppgift bilen först den 17 januari 2007, vilket är samma dag som senare registreras som dagen för ägarbytet. Han måste därför också denna dag ha tagit hand om det nya registreringsbeviset, som skickats ut från Vägverket den 16 januari 2007, efter beställning genom knapptryckning via Sölve Svenssons mobiltelefon i Landskrona den 13 januari 2007 och som enligt utredningen bearbetats hos Vägverket på kvällen den 15 januari 2007. Det nya registreringsbeviset återkom i undertecknat skick till Vägverket den 18 januari 2007. Joakim Eriksson har slutligen erkänt att han falskeligen undertecknat det nya registreringsbeviset med Sölve Svenssons namn, efter att först vid förhöret ha anfört att det var det gamla registreringsbeviset som hittades i Sölve Svenssons bil som användes.

Bilnycklarna låg i stuprännan som överenskommits. Vid det här tillfället fick han också ha fått med sig förrådsnyckeln som har påträffats hemma hos honom. Han vet inte varför den hamnade i hans byrå. Han trodde att den möjligen gick till något förråd där bilens sommardäck förvarades. Bilen visade han upp för Sammy Salem på Sammys bilar den 21 januari 2007, efter att ha kontaktat bilfirman per telefon redan den 19 januari 2007. Överlåtelsen av bilen skedde dock först den 22 januari 2007, eftersom det enligt vad Sammy Salem har uppgett behövdes ett särskilt papper med ett kontrollnummer från ett nytt registreringsbevis. Joakim Ericsson fick 10 000 kr för bilen. Den lämnades därefter på sedvanligt sätt av Sammy Salem vidare för rekonditionering innan den skulle lämnas ut för försäljning.

Målenhet 5

Vid det här tillfället anlätades vittnet **Mohamed Kheir** för rekonditioneringen. Rekonditioneringen innebar enligt Mohamed Kheir i huvudsak att bilen tvättades på utsidan med högtryckstvätt, att den maskinpolerades, att den dammsögs invändigt och att bagaget tvättades med rengöringsmedel. Det fanns enligt hans vittnesmål 3-4 fläckar i bagageutrymmet. Han började med att dammsuga bagageutrymmet. Därefter tvättades en del av mattan och sedan tog han avfettningsmedel samt använde först en borste och sedan trassel för att få bort fläckarna. Han putsade även gummilisten runt om. Det var dock inte fråga om ett professionellt arbete, det var enligt honom inte hundra procentigt.

Bilen såldes senare vidare till vittnet **Ali Raed** för 16 000 kr. Den senare överlåtelsen skedde den 25 januari 2007.

I samband med överlåtelsen av bilen lämnade Joakim Ericsson över en bilnyckel till Sammy Salem, vilket var den nyckel som hade legat i stuprännan. Vid beslaget av bilen togs bilnyckeln hand om av polisen. I det sammanhanget satt en guldring fastsatt i bilnyckelns nyckelring. Det finns skiftande uppfattningar om guldringen har funnits där hela tiden eller om den tillkommit i ett senare skede. Av guldringens märkning framgår att den tillverkats år 1937, vilket är samma år som Sölve Svenssons föräldrar gifte sig. Det finns dock inga namn ingraverade i ringen.

Joakim Ericssons åtgärder i Sölve Svenssons namn m.m.

Joakim Ericsson har berättat att han tillgrep Sölve Svenssons körkort och bankkort när han var i stugan den 11 januari 2007. Han såg dessutom enligt egen uppgift ett kontoutdrag och skrev av kontonumret. Han lyckades inte få ut något från det ursprungliga kortet, eftersom de siffror som han också hade hittat på en lapp i samband med bankkortet inte var rätt kod. Detta försök gjordes i Landskrona den 13 januari 2007, dvs. kort tid efter det att Sölve Svensson enligt Joakim Ericssons egen

Målenhet 5

uppgift hade varit i hans lägenhet och bl.a. frågat efter om han visste något om körkortet.

Den 17 januari 2007 hämtade Joakim Ericsson enligt egen uppgift bilen uppe vid stugan. Denna dag satte han också in 200 kr på Sölve Svenssons konto under namn Markus Svensson. Den 18 januari var han enligt vad han själv berättat tillbaka i stugan för att kontrollera att inte Sölve Svensson hade kommit tillbaka. Han hade planer på att beställa ett nytt bankkort i Sölve Svenssons namn. Vid det tillfället träffade han Tore Larsson och berättade för honom att Sölve Svensson hade åkt till Stockholm och att han hade lovat att ta in posten och mata katterna. Han berättade inte att Sölve Svensson skulle vara borta i flera månader, eftersom han på grund av sina planer på att beställa ett nytt bankkort inte ville att Tore Larsson skulle höra av sig till Sölve Svensson. Tore Larsson har i sitt vittnesförhör uppgett att Joakim Eriksson skulle ha sagt att ”dom” har åkt mot Stockholm, vilket skulle även innefatta Irene Saldert. Tore Larsson, som visste om att Irene Saldert hade en son som var bosatt i Stockholm, funderade därför inte vidare på saken, men tyckte att det var lite konstigt att Sölve Svensson inte hade bett honom ta hand om posten och ha tillsynen över katterna. Joakim Eriksson har förnekat att han skulle ha sagt ”dom”, utan vidhållit att han bara hade pratat om Sölve Svensson.

Den 19 januari 2007 ansökte Joakim Ericsson hos Nordea via bankens hemsida om att Sölve Svenssons konto skulle få tillgång till Internet och telefonbanken samt beställde PIN-kod och engångskoder i Sölve Svenssons namn. Dessa koder har hämtats ut med hjälp av Rolf Carlsson och Sölve Svenssons körkort först den 23 februari 2007 (se åtalpunkt 3).

Den 23 januari 2007 ringde Joakim Ericsson prenumerationservice hos Helsingborgs Dagblad/Nordvästra Skånes Tidningar och begärde uppehåll för Sölve Svenssons tidning under tiden 24 januari – 13 februari 2007. Under tiden den

Målenhet 5

24 januari – 31 januari 2007 befann han sig på semesterresa i Gambia tillsammans med sin far och Anders Sonesson.

Den 4 februari 2007 ansökte Joakim Ericsson skriftligen hos Nordea i Sölve Svenssons namn om att få ett Visa Gold-kort. Ansökningen beviljades och kortet hämtades ut i Båstad den 21 februari 2007, varvid Joakim Ericsson förfalskade Sölve Svenssons namnteckning och själv med eget namn uppträdde som bud (se aktbil 67 s. 3). Joakim Ericsson har gjort sex uttag med kortet och tagit ut sammanlagt 39 260 kr (30 000 danska kr). Samtliga uttag har gjorts i Helsingör dels den 21 februari 2007 (fyra uttag), dels den 1 mars 2007 (två uttag). Dessutom har det gjorts ytterligare två uttagsförsök i Danmark med kortet, men dessa har misslyckats.

Den 14 februari 2007 skapade Joakim Ericsson via Internet ett hotmailkonto (e-postadress) i Sölve Svenssons namn. Den nya e-postadressen användes för att den 26 februari 2007 via mail anmäla till Nordea i Sölve Svenssons namn att han hade bytt telefonnummer och att han skulle åka i väg till Thailand under tre månader. Det nya telefonnumret som var tänkt att användas var det mobilnummer (kontantkort) där SIM-kortet satt i den mobiltelefon som påträffades på Joakim Ericssons vind.

Joakim Ericsson har också i Sölve Svenssons namn ansökt och beviljats lån hos Citibank med 150 000 kr (ansökan gjord den 14 februari 2007, beviljad den 28 februari 2007), hos Ikanobanken med 150 000 kr (ansökan gjord den 20 februari 2007, beviljad den 1 mars 2007) och hos Nordea med 150 000 kr (ansökan gjord den 28 februari 2007, beviljad den 5 mars 2007). Lånebeloppen har satts in på Sölve Svenssons konto, till vilket Joakim Ericsson haft tillgång till PIN-kod och engångskoder för att kunna föra pengarna till andra konton (se åtalspunkterna 5-7).

Målenhet 5

Spåren i bilen (se undersökningsprotokoll och sakkunnigutlåtanden från SKL i aktbil 31 flik 5 samt delredovisning 1 och 2 under flik 9 jämte film på CD-rom rörande hundsök av bilar)

Vid undersökning av Sölve Svenssons bil (PFM 686) har följande iakttagelser och spår gjorts eller påträffats.

- *Bagageutrymmet* När bagageluckan öppnades kändes en stark doft såsom av gammalt ruttnat blod. Bagagerumsmattan företedde vid undersökningstillfället ett antal besudlingar vars utseende var sådant att blod kunde misstänkas. Vid förprovning av blodförprovningsmedel uppstod positiv reagens för blod. En av besudlingarna förprovades med ett annat medel, varvid positiv reagens för humant blod erhöles. I bagageutrymmet påträffades också en kartong med vindrutetorkarblad. På kartongen påträffades en blodliknande besudling (se foto 7), vilket senare har kunnat härledas till att med visshet härröra från Irene Saldert. På en list i bagageutrymmets högra sida anträffades ett område med en blodliknande besudling, så svag att den svårigen kunde ses (se foto 9). Det sistnämnda blodspåret har genom DNA kunnat med visshet knytas till Sölve Svensson. Av vad som antecknats under analys och slutsats framgår att blodförekomsten i bagageutrymmet talar för att något blodigt lastats genom den öppna bagageluckan och då möjligen besudlat gummilisten i öppningens högra del. Blod har besudlat bagagemattan på åtskilliga ställen (se fotografiet på s. 7 i SKL:s delredovisning 2), men DNA som kunnat jämföras med person har inte påvisats. Däremot har användning av högtrycksvätskekromatografi indikerat att blodbesudlingen inte var färsk men visade ändå viss överensstämmelse med kromatogram för humant blod, varför resultaten i viss mån talar för att det på mattan förekommer humant blod (Grad +1, iakttagelserna talar något mer för än emot den uppställda hypotesen). Av SKL:s fortsatta undersökning rörande tolkningen av blodspår på mattan framgår vidare att det förekommer rikligt med blod på områden som täcker flera kvadratdecimeter. Resultaten talar därför

Målenhet 5

starkt för att blodet på mattan tillkommit genom massflöde av blod (Grad + 3, möjligheten att andra aktuella hypoteser är sanna bedöms som mycket liten), varmed menas att volymer av blod större än enskilda droppar frigörs och överförs, t.ex. blödningar från stora skador där vener och artärer har skadats.

- *Baksätet* På högra bakdörrens klädselsida anträffades en större blodliknande besudling (se foto 10), som genom DNA har med visshet kunnat knytas till Irene Saldert. På golvmattan vid höger bakdörr anträffades en blodliknande besudling eller dropp (se foto 12). Under analys och slutsats har antecknats blodförekomsten på höger bakdörrens klädselsida har ett utseende som om något blodigt legat an mot dörrsidan, varvid en besudling har uppkommit som har ett utseende som är vanlig då något som är spretigt, bland annat blodigt hår eller liknande, har besudlat ett föremål. På klädselsidan har anträffats ett antal blodliknande stänk av knappnålshuvuds storlek, vars uppkomst erfarenhetsmässigt beror på stänk med hög hastighet. Dessa stänk har inte förprovats med blodförprovningssmedel. Av SKL:s fortsatta undersökning rörande tolkningen av blodspår framgår bl.a. följande. På dörrdelen iakttogs påtaglig blodförekomst på mittpartiet (mer än en tredjedel av ytan, dvs. ett par kvadratdecimeter). Blod har även trängt ner i mellanrum mellan olika plastdetaljer i dörrdelen. Resultaten talar starkt för att blodet har tillkommit genom massflöde av blod (Grad +3, möjligheten att andra aktuella hypoteser är sanna bedöms som mycket liten). Som framgått tidigare har blodet på dörrdelen genom DNA kunnat med visshet knytas till Irene Saldert.
- *Hundarnas sökning av bilen* Av den förevisade filmen samt vittnesförhören med Michael Christiansson och Ingvar Lauri framgår att Michael Christianssons hund har visat ett förhöjt intresse – lade en tass där vid två tillfällen men krefsade inte – för ett område vid insteget till höger bakdörr och att Ingvar Lauris hund har visat ett förhöjt intresse för bagageutrymmet och bagagemattan. Som också framgår av deras vittnesmål är hundarna specialtränade enbart för att markera för ”likdoft” från människa. Hundarna brukar enligt vittnesmålen inte

Målenhet 5

markera för lukt av djurkadaver, bl.a. skedde detta inte i samband med en brand där det fanns en inbränd katt, och är inte heller tränade för att göra detta.

Spåren i stugan

Även stugan har genomsökts av krimisökhundar. Det rör sig om såväl Michael Christianssons och Ingvar Lauris hundar som Leif Bergqvists hund. Samtliga hundar har markerat enbart på exakt samma område i rummet med kyl och frys (se bild 60). De två förstnämnda hundarna är enbart tränade för att markera för likdoft, medan Leif Bergqvists hund är tränad för såväl likdoft som blodspår. Därefter har en noggrann undersökning av det markerade området gjorts. Vid visuell undersökning med lampa kunde inga besudlingar ses. Vid förprovning för blod i springor mellan golvplankerna uppstod ingen reagens för blod. Detsamma gällde för en förprovning med annat medel över hela golvytan. Även mattan undersöktes visuellt, utan att besudlingar eller andra spår kunde anträffas. I den tekniska undersökningens sammanfattning konstateras också att man inte funnit något i stugan som visar att Sölve Svensson eller Irene Saldert skulle ha bragts om livet. Däremot finns det stöd för att de skulle ha lämnat denna i all hast och en del tecken som skulle kunna ge stöd för att det förekommit något mindre tumult i närheten av matbordet.

Andra omständigheter i stugan

Iakttagelserna i stugan framgår i huvudsak av protokollet från brottsplatsundersökningen, se **domsbilaga 4**. Några saker av intresse kan dock särskilt anmärkas.

- *Tidningarna* **Tidningarna på bordet** var samtliga daterade efter den 11 januari 2007, vilket med nödvändighet medför att någon, okänt vem, måste ha varit inne i stugan efter denna tidpunkt. Vid brottsplatsundersökningen låg de i en hög med tidningen från den 16 januari överst. Därefter kom den 12 januari, den 15 januari, den 13 januari och underst den 14 januari. Mellan tidningarna från den 16 januari och den 12 januari låg en plasthanske (se foto 19 och 20). –

Målenhet 5

Enligt Ulla-Lena Olssons uppfattning låg tidningarna på bordet inte i en hög, utan i en solfjäder. Hon lyfte nämligen upp dessa vid besöket efter husrannsakan den 3 mars 2007, men lade tillbaka dem på samma sätt på Marianne Falkengrens inrådan. Enligt Marianne Falkengren låg det endast tre tidningar på bordet och de var ifrån den 14, 15 och 16 januari 2007, eftersom hon särskilt noterade datumen. Hon har bekräftat Ulla-Lena Olssons uppgift om att de låg som i en solfjäder. De såg inte heller till någon plasthandske, vilket inte heller Tobias Hjalmarsson har noterat i samband med husrannsakan. Marianne Falkengren har i det sammanhanget tillagt att hon hade tidningarna under uppsikt under flera minuter. Tobias Hjalmarsson har i sitt förhör på denna punkt sagt att han borde ha sett plasthandsken, om den låg där, men att inte allt i huset noterades. Han minns inte heller om tidningarna låg i en hög eller var utspridda, endast att den senaste tidningen var från den 16 januari 2007, vilket han noterade i sitt PM. **Tidningarna på sängen** var två till antalet och låg med tidningen från den 9 december 2006 överst och den 11 januari 2007 underst. – Enligt Ulla-Lena Olsson och Marianne Falkengren fanns det inga tidningar på sängen, medan Tobias Hjalmarsson har berättat att han lade märke till en tidning från den 11 januari 2007.

- *Plasthandsken* Plasthandsken, som vid brottsplatsundersökningen låg mellan tidningarna, har varit föremål för undersökning hos SKL. Något spår som kan härledas till viss person har inte påträffats. Vid jämförelse i mikroskop och i polariserat ljus mellan plasthandsken och åtta plasthandskar som tagits i beslag från Joakim Ericssons fars bil iaktogs tämligen starka överensstämmelser beträffande tillverkningsdetaljer. Resultaten talar för att samtliga plasthandskar kommer från samma tillverkningsprocess (Grad +2, möjligheten att andra aktuella hypoteser är sanna bedöms som ganska liten). Joakim Ericsson har själv berättat att han fick plasthandskarna, som hittats i faderns bil, från Sölve Svensson i samband med besöket den 11 januari 2007. Tanken var att han kunde använda dem vid handdiskning för att slippa problem med torra händer.

Målenhet 5

- *De övriga sakerna på sängen* Av brottsplatsundersökningen framgår att det den 4 mars 2007, utöver tidningarna, låg en klocka, ett glasögonfordral med glasögon, en mindre glasskål med smycken, en mugg med pengar samt en tröja och ett par trosor på sängen (se foto 50). Tobias Hjalmarsson har vid ett tidigare polisförhör, som åberopats vid huvudförhandlingen, inte sagt sig känna igen tröjan och smyckena m.m. Ulla-Lena Olsson och Marianne Falkengren har förklarat att de känner igen vissa av sakerna från sängen, men att där också låg en fjärrkontroll och att tröjan enligt Marianne Falkengren i stället låg ute på en kartong i vardagsrummet. Enligt hennes vittnesmål skulle Ulla-Lena Olsson vid tillfället ha berättat för Marianne Falkengren att tröjan egentligen tillhörde henne. Enligt både Ulla-Lena Olsson och Marianne Falkengren var det andra lakan i sängen/sängarna. Åklagaren har i det sammanhanget åberopad en kompletterande undersökning av sängarna, som med hänsyn till rester av grus o.dyl. tyder på att sängarna inte har rörts.
- *Krossad julgranskula m.m.* Den krossade julgranskulan och bessmanvågen som låg på golvet vid brottsplatsundersökningen (se foto 26 och 27) har inte noterats av Tobias Hjalmarsson, som inte har haft någon minnesbild av några trasiga föremål. Inte heller Marianne Falkengren har haft något minne av den trasiga julgranskulan eller bessmanvågen på golvet, medan däremot Ulla-Lena Olsson har berättat om dessa saker. Det har också förekommit skiftande uppfattningar vilken matta som låg i oordning. Enligt Ulla-Lena Olsson var det samma matta som finns på foto 24, men att den enligt hennes minnesbild var mera i oordning. Marianne Falkengren har däremot hävdat att det var mattan på foto 25 som som var i oordning.

Den röda jackan

En röd jacka och en röd huva har hittats av polis i en skogsdunge ca 30 meter öster om boningshuset den 4 mars 2007. Jackan har senare genom ett kvitto från en kemtvätt kunnat knytas till Irene Saldert. På jackan finns fyra skador (se fotografierna på bild B-E under flik 2), vilka vid skadeundersökning hos SKL

Målenhet 5

bedömdes vara sådana att resultatet talade starkt för att de fyra skadorna har åstadkommits med eggvasst föremål (Grad + 3, möjligheten att andra aktuella hypoteser är sanna bedöms som mycket liten). Däremot har frågan om skadorna har något samband lämnats öppen och det har inte heller kunnat påvisas blod på jackan. I samband med att jackan hittades gjorde hundföraren Stefan Persson bedömningen att den inte hade legat alltför länge ute i naturen. Den var blöt, men inte sliten.

Fynden i Joakim Ericssons lägenhet och vind

Vid husrannsakan på Joakim Ericssons vind har hittats en mobiltelefon, ett Visa Gold-kort och ett kort med engångskoder (se fotografierna under flik 4 i undersökningen). Mobiltelefonen hade ett SIM-kort med telefonnummer 0768-654644, vilket hade registrerats hos Telenor i Sölve Svenssons namn.

Åklagarens version av händelseförloppet som grund för åtalet

Åklagaren har till stöd för åtalet i huvudsak hänfört sig till att följande händelseförlopp är det enda rimliga och att detta därför skall läggas till grund för bedömningen.

Sölve Svensson och Irene Saldert måste vara döda. Det saknas helt spår efter dem i tiden efter någon gång under eftermiddagen den 11 januari 2007. Deras mobiltelefoner har därefter inte använts alls med undantag för att Sölve Svenssons telefon har använts för två samtal i Landskrona, där Joakim Ericsson bor, den 13 januari 2007. Inga pengar har heller lyfts från deras konton, vilket medför att de knappast haft några medel för sin försörjning. De har inga giltiga pass. Dessutom är det osannolikt att Sölve Svensson skulle resa bort en längre tid och lämna sina katter utan tillsyn.

Vid den tidpunkt när Sölve Svensson och Irene Saldert senast måste ha varit i livet besökte Joakim Ericsson enligt sina egna uppgifter Sölve Svensson i stugan. Stugan

Målenhet 5

har dessutom lämnats i all hast, vilket bl.a. fynden av mat i microvågsugnen, gammal kattmat och utgången mat i kylskåpet ger stöd för. Det finns också saker kvar i stugan som Sölve Svensson och Irene Saldert knappast skulle ha lämnat frivilligt (mediciner mot diabetes, glukosmätare och glasögon). Sölve Svensson har också uteblivit från två läkarbesök hos ögonkliniken. Till detta skall läggas att tre krimsoökhundar oberoende av varandra har funnit spår av likdoft på ett ställe inne i stugan. Utredningen ger vid handen att ingen person tidigare har avlidit i stugan.

I bilen har påträffats blodspår efter såväl Sölve Svensson som Irene Saldert. Undersökningen ger stöd för att det rört sig om massflöde av blod både i bagageutrymmet och i baksätet, vilket i sin tur kan tala för att blodiga personer har transporterats i bilen. Av inhämtade journalhandlingar framgår att ingendera av Sölve Svensson och Irene Saldert tidigare har drabbats av skador som skulle kunna ge massflöde av blod. Krimsoökhundar som är tränade att markera för enbart ”likdoft” har visat ett förhöjt intresse för bagageutrymmet och inestet till höger bakdörr, vilket är förenliga med de blodspår som har hittats och de DNA-fynd från Irene Saldert som har påträffats i klädseln på höger bakdörr respektive från Sölve Svensson på listen till bagageutrymmet. Bilen har bevisligen tagits om hand av Joakim Ericsson och sålts vidare av denne till en bilfirma, vilka rekonditionerat den inför ytterligare försäljning.

Det är också långt till närmaste busshållplats. Av utredningen framgår att inget taxiföretag har haft någon körning till stugan. Det synes vara svårt att lämna stugan frivilligt för en längre tid utan att ha tillgång till bil.

Joakim Ericsson har vidare erkänt att han tagit hand om Sölve Svenssons körkort och bankkort, tagit upp lån i dennes namn och även i övrigt utnyttjat Sölve Svenssons identitet. Joakim Ericsson har därför för att dölja dessa brott haft ett direkt motiv till att undanskaffa Sölve Svensson och ett indirekt motiv i förhållande till Irene Saldert. Joakim Ericsson har dessutom ställd inför olika uppgifter i

Målenhet 5

utredningen anpassat och ändrat sina egna uppgifter, bl.a. avseende förrådsnyckeln och datum för när han hämtade bilen. Dessutom är det så att plasthandsken som hittats mellan tidningarna på matbordet högst sannolikt härrör från samma tillverkningsprocess som de plasthandskar som hittats i Joakim Ericssons fars bil.

Till detta skall läggas att Joakim Ericssons uppgifter om sina fisketurer till Hovs hallar och Kattvik i januari månad framstår som svårförståeliga enligt vittnesmålet från främst Sixten Dahlbom, eftersom det är svårt att få fisk från land vid denna årstid och den fångst som kan påräknas främst består av mindre exemplar av torsk, vilket knappast är det fiske som Joakim Ericsson normalt brukar utöva enligt Sixten Dahlbom och Anders Sonesson.

En samlad bedömning av omständigheterna medför därför enligt åklagaren att det inte finns någon annan rimlig förklaring än att Joakim Ericsson ensam eller tillsammans med andra har begått eller i vart fall måste på något sätt ha varit delaktig i den åtalade gärningen enligt åtalspunkt 1.

Försvarets synpunkter och alternativa händelseförlopp

Från försvarets sida har rests en rad invändningar mot åklagarens påstådda händelseförlopp.

För det första har det bestritts att det genom utredningen skulle vara klarlagt att Sölve Svensson och Irene Saldert är döda. I vart fall har det ifrågasatts om båda är döda. De fynd av blod som påträffats i bagageutrymmet kan vara rester av djurblod, t.ex. från fisk. Något som vittnesförhöret med Jan Andrasko inte utesluter. Det saknas därtill både kroppar och spår av våldsutövande i stugan eller i dess omgivningar. Någon eventuell brottsplats har inte påträffats.

Ett rimligt alternativt händelseförlopp, som enligt försvaret inte utesluts genom utredningen, är att Sölve Svensson kan ha tagit livet av Irene Saldert och sedan

Målenhet 5

försvunnit. Ett annat alternativ är att båda eller endera av Sölve Svensson och Irene Saldert har begått självmord på en okänd plats. Till detta skall läggas alternativet att det är någon annan än Joakim Ericsson som har varit gärningsman. Visst stöd för det sistnämnda finns genom att saker i stugan enligt Ulla-Lena Olsson och Marianne Falkengren har flyttats mellan den 3 och 4 mars 2007, en tidpunkt vid vilken Joakim Ericsson har alibi, samt att bilar enligt Waldemar Larsson har kört i området kring stugan nattetid även efter det att Joakim Ericsson blivit frihetsberövad i målet. Till detta skall läggas de två i det närmaste identiska brev som Irene Saldert skrivit till Ulla-Lena Olsson, varav ett har skickats i november 2006, vilka med hänsyn till innehållet pekar på att Sölve Svenssons och Irene Salderts förhållande kan ha varit mera problematiskt än vad som gjorts gällande. I samma riktning talar Jörgen Salderts uppgift om att Sölve Svensson, enligt vad Irene Saldert skulle ha berättat för honom, hade hotat Irene Saldert någon gång i månadsskiftet oktober/november 2006 och haft något svart i blicken, i samband med att deras relation var nere i en svacka.

De ekonomiska brott som Joakim Ericsson har erkänt har skett delvis i eget namn och på ett sätt som knappast för en längre tid skulle kunna hållas dolt. Det finns därför inte heller något egentligt motiv till varför Joakim Ericsson skulle vilja undanskaffa Sölve Svensson eller Irene Saldert. När det gäller Irene Saldert finns det dessutom inte heller några kopplingar mellan henne och Joakim Ericsson avseende den ekonomiska brottsligheten. Beslagen av föremål på Joakim Ericssons vind gjordes dessutom först efter det att han själv berättat om dem. Sölve Svensson kan ha försökt att nå Joakim Ericsson den 16 januari 2007, i samband med felparkeringen av bilen, trots att detta inte framgår av inhämtade telefonlistor. Joakim Ericsson hade enligt egen uppgift sin telefon avstängd denna dag och hade heller ingen röstbrevlåda kopplad till telefonen.

Bilen har Joakim Ericsson köpt helt öppet och i eget namn. De eventuella spår som kan ha tagits bort vid rengöringen av bilen har skett efter en rekonditionering som

Målenhet 5

har beställts av Sammy Salem och inte av Joakim Ericsson. Det förhållandet att vissa blodfynd från Sölve Svensson och Irene Saldert har påträffats i bilen kan därför knappast läggas till grund för bedömningen att Joakim Ericsson måste ha varit delaktig i deras försvinnande.

Allmänt om bevisläget

Allmänt gäller i detta mål, liksom i alla andra brottmål, att det är åklagaren som har den fulla bevisbördan. Beviskravet för gärningsmannaskap innebär att det skall vara ställt utom rimligt tvivel att det är den tilltalade som har begått den åtalade gärningen. Innebörden av beviskravet har i den bevisrättsliga litteraturen beskrivits som att det skall framstå som praktiskt taget uteslutet att den tilltalade är oskyldig eller att domstolen vid en fällande dom på grundval av den bevisning som presenterats i målet måste vara fullständigt övertygad om att den tilltalade är skyldig. Det brukar också framhållas att friande alternativ till åklagarens gärningspåstående skall ha kunnat elimineras genom utredningen i målet. Domstolen har också självt en skyldighet att ställa upp och pröva olika alternativa händelseförlopp som inte är orimliga och därför inte helt kan uteslutas (se bl.a. Lena Schelin, Bevisvärdering av utsagor i brottmål, 2007, s. 59 f. och där anförd litteratur).

Beviskravet ”ställt utom rimligt tvivel” och prövningen av alternativa händelseförlopp innebär naturligtvis särskilda problem för åklagarens bevisbörda i ett mål som detta när gärningspåståendet i första hand är mord samtidigt som det inte har hittats några lik eller kunnat klarläggas någon brottsplats eller för den delen någon brottstidpunkt. Den praxis som finns i liknande fall har också i många fall inneburit friande domar mot bakgrund av de nu beskrivna svårigheterna. I det sammanhanget finns det skäl att särskilt nämna två rättsfall från Högsta domstolen, NJA 1991 s. 56 och NJA 2003 s. 113.

Målenhet 5

I det första fallet, **NJA 1991 s. 56**, friades en tilltalad för misshandel och vållande till annans död. Den tilltalade och offret hade befunnit sig ensamma tillsammans på samma ö och, såvitt framkom av utredningen, hade inga andra personer befunnit sig där. Det framkom också att det hade uppstått misshälligheter mellan dem ute på ön. Trots dessa omständigheter fann Högsta domstolen det inte vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade hade begått den åtalade gärningen. Högsta domstolen uttalade särskilt följande.

Att grunda en fällande dom enbart på den negativa omständigheten att utredningen inte synes ge utrymme för någon alternativ gärningsman kan endast i undantagsfall komma i fråga. Som regel måste därutöver krävas åtminstone stödjande bevisning som klargör de väsentliga delarna av händelseförloppet och positivt knyter just den tilltalade vid brottet. I förevarande fall har utredningen visserligen inte gett något stöd för att någon annan person befunnit sig på Gymskerholmen (ön. TR:s anm) när brotten begicks. Någon säkerhet för att så varit fallet kan emellertid inte anses föreligga.

I det andra fallet, **NJA 2003 s. 113**, friades en tilltalad för brott mot griftefriden. Han hade i båda underinstanserna friats från åtal för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död, men dömts för förstnämnda brott i hovrätten. I målet var det utrett att den tilltalade och offret hade begett sig i väg tillsammans i en bil på kvällen och att den tilltalade återkom ensam i bilen senare under natten, efter att ha kört runt med bilen en längre sträcka, samt att offret därefter inte har hörts av. Det var enligt Högsta domstolen sannolikt att offret var död. Hur han i så fall skulle ha avlidit kunde emellertid inte fastställas. Varken någon kropp eller brottsplats hade påträffats. Blodspår hittades i bagageutrymmet till bilen vid en undersökning som genomfördes först ca två månader efter händelsen. Vissa av blodspåren kunde med viss ganska hög sannolikhet knytas till offret, medan ett blodspår kunde med visshet knytas till den person som hade använt offrets rakapparat. I målet förebringades emellertid från försvarets sida viss utredning om att en bror till offret hade vistats i Sverige vid någon tidpunkt under

Målenhet 5

dess två månader och att han även skulle ha använt såväl bilen som rakapparaten. Brodern hade varken hörts eller lämnat något DNA-prov i målet. Högsta domstolen menade i sina domskäl att det mot bakgrund av att det inte kunde helt uteslutas att blodfläckarna avsatts av brodern, inte heller med säkerhet kunde sägas att blodet kom från offret. Det var därför inte utrett att offrets kropp hade transporterats i bilen. Än mindre var det utrett att offret redan var död vid detta tillfälle (anm. målet i HD gällde enbart brott mot griftefriden). Högsta domstolen betonade också i domskälen att det nästan helt saknades utredning om händelseförloppet som ledde fram till offrets död.

De nu anförda rättsfallen pekar på den försiktighet som måste iaktas vid bevisvärderingen när det, precis som i förevarande fall, föreligger särskilda svårigheter att klarlägga händelseförloppet, vilket avsaknaden av lik, brottsplats och brottstidpunkt naturligtvis regelmässigt medför. Rättsfallen pekar också på att även tämligen osannolika, men inte helt orimliga alternativa händelseförlopp måste beaktas i friande riktning. Svårigheterna att kunna klarlägga det närmare händelseförloppet medför också att utrymmet för tänkbara alternativa hypoteser om vad som kan ha hänt blir större.

I förevarande mål saknas kropparna efter Solve Svensson och Irene Saldert. Det finns inget i utredningen som egentligen klarlägger hur de skulle ha avlidit, om de är döda. Det finns heller ingen utredning om var dödsfallen i så fall skulle ha ägt rum eller vid vilken mera exakt tidpunkt det i så fall skulle ha skett. Tingsrätten gör sin bedömning utifrån dessa nu anförda svårigheter.

Åklagarens bevisning är, förutom avseende blodspåren i bilen och hundarnas markering i rummet med kyl och frys samt hundarnas förhöjda intresse för vissa platser i bilen, huvudsakligen av indirekt indiciekaraktär. Den bygger på en bedömning av hela bakgrundsbilden (indiciestrukturen i sin helhet, "circumstantial evidence") med Joakim Ericssons ekonomiska brott och de åtgärder han vidtagit i

Målenhet 5

anledning av dessa, avsaknaden av livstecken, mobilsamtal och andra spår efter de försvunna samt Joakim Ericssons åtgärder med bilen och hans besök hos Sölve Svensson vid just den tidpunkt när de sista livstecknen finns. Bakgrundsbilden innebär enligt åklagaren – sett i ljuset av övriga omständigheter – att det är bevisat att Joakim Ericsson på något sätt måste ha deltagit i Sölve Svenssons och Irene Salderts död eller försvinnande. Det förhållandet att den här typen av strukturell bevisning ges avgörande betydelse i ett mål om ansvar för mord m.m. innebär självklart också särskilda svårigheter för åklagaren att uppfylla beviskravet ”ställt utom rimligt tvivel” (se bl.a. Ekelöf-Boman, Rättegång IV, 6 uppl. 1992, s. 161 som synes mena att struktural bevisning inte kan innebära att beviskravet är uppfyllt beträffande objektiva rekvisit och att dess värde för att styrka kausal bevisning är osäkert. I praxis finns dock exempel på detta; bl.a. det av åklagaren åberopade avgörandet från Svea hovrätt (dom den 29 september 2000, DB 108, i mål B 5698-00).

Tingsrätten övergår nu till att närmare pröva händelseförloppet och Joakim Ericssons delaktighet i detta utifrån det ovan beskrivna beviskravet och de särskilda svårigheter som omständigheterna i målet innebär.

*Närmare om händelseförloppet enligt tingsrättens bedömning*Är det styrkt att Sölve Svensson och Irene Saldert är döda?

En grundförutsättning för att kunna bifalla ett åtal för mord eller vållande till annans död är att det klarläggs att offret uppsåtligen har bragts om livet eller att han eller hon har avlidit till följd av någons oaktsamhet. Den primära frågan som måste ställas är därför om det är styrkt att Sölve Svensson och Irene Saldert är döda. För en sådan slutsats talar naturligtvis med viss styrka fynden av blodspår med DNA från dem i bilen, hundarnas förhöjda intresse för vissa ställen i bilen som kan ha samband med dessa blodspår och, i viss mån, alla tre hundarnas markering på samma ställe i stugan, där såvitt framkommit ingen person tidigare skulle ha avlidit. Därtill kommer den strukturella bevisningen bestående av den plötsliga och totala

Målenhet 5

avsaknaden av mobilsamtal från såväl Sölve Svenssons som Irene Salderts telefon, underlåtenheten att kontakta anhöriga, avsaknaden av uttag från deras bankkonton och den totala bristen på spår efter dem i övrigt, särskilt mot bakgrund av att stugan synes ha lämnats i all hast och att Sölve Svensson och Irene Saldert inte har fått med sig mediciner, glukosmätare eller, som det verkar, Sölve Svensson någon av sina glasögon. Dessutom har hans katter, som han enligt samstämmiga källor var mycket förtjust i, lämnats helt utan tillsyn.

Den förebringade utredningen ger emellertid inget entydigt stöd för slutsatsen att både Sölve Svensson och Irene Saldert måste vara döda.

Fynden i bilen som med visshet härrör från Irene Saldert, utseendet av dessa och med hänsyn till att de dessutom påträffats på en plats som sammanfaller med en av de platser där en krimisökhund, specialiserad på enbart "likdoft", har visat ett förhöjt intresse gör att tingsrätten mot bakgrund av övriga omständigheter finner styrkt att Irene Saldert är död och att hon vid något tillfälle, oklart när, måste ha placerats i bilens baksäte och möjligen även i bagageutrymmet, där blod från henne påträffats på en kartong med vindrutetorkare.

Det är också i hög grad sannolikt att även Sölve Svensson är död, men utredningen utesluter inte helt att han fortfarande kan vara i livet. Det enda blodspår som med visshet härrör från honom har nämligen påträffats på listen till bagageluckan. Det rör sig enligt den tekniska undersökningen om en så svag besudling att den svårigen kunde ses. Fyndet av blodspåret från Sölve Svensson är inte oförenligt med att han kan ha haft något blödande sår på handen när han lagt ned något tyngre eller otympligt föremål i bagageutrymmet. Till detta skall läggas det förvisso mindre troliga, men inte helt orimliga scenariet, som förts in från försvarets sida, att Irene Saldert kan ha avlidit, antingen detta skett genom brott, genom självmord eller genom en olycka av något slag, och att Sölve Svensson därefter har agerat i panik genom att forsla bort kroppen efter Irene Saldert i bilen och sedan själv försvunnit.

Målenhet 5

Joakim Ericssons uppgifter om att Sölve Svensson skulle ha berättat om att han hade ställt till det för sig och måste resa bort en tid är väl förenlig med ett sådant händelseförlopp. Detta skulle också i någon mån kunna förklara varför Sölve Svensson plötsligt skulle vilja sälja sin bil till Joakim Ericsson till ett billigt pris och utan egentligen ha något krav på att få in själva köpesskillingen. I det sammanhanget måste också beaktas uppgifterna från Eva Hardfors att Sölve Svensson, som uppenbarligen har haft någon form av återkommande intim relation med henne och som han enligt inhämtade telefonlistor kontaktat upprepade gånger per telefon, just dagen innan det påstådda försvinnandet, den 10 januari 2007, sagt upp bekantskapen med henne.

Även om utredningen visar att kroppen efter Irene Saldert vid något tillfälle måste ha funnits i bilen finns det inget som ger ledning kring de närmare omständigheterna hur hon har avlidit. Det är därför i högsta grad höljt i dunkel om hon har dött till följd av brott, begått självmord eller dött genom en olyckshändelse av något slag. I det sammanhanget går det inte heller att undvika att nämna den anmärkningsvärda detaljen att det – såvitt utredningen som presenterats vid tingsrätten ger vid handen – nästan helt saknas spår efter Irene Saldert i stugan, trots att hon skulle ha huvudsakligen varit bosatt där tillsammans med Sölve Svensson under flera år. En detalj som också Ulla-Lena Olsson och Marianne Falkengren särskilt reflekterat över.

Joakim Ericssons delaktighet

Utgångspunkten för bedömningen av Joakim Ericssons delaktighet i gärningen måste således, med de stränga beviskrav som gäller i brottmål, vara att Irene Saldert är död, men att Sölve Svensson fortfarande kan vara i livet. Något ansvar för mord eller vållande till annans död beträffande Sölve Svensson kan därför redan av detta skäl inte komma i fråga. Utifrån detta ställningstagande framstår också det av åklagaren hävdade ekonomiska motivet som allt annat än bärkraftigt. Det finns nämligen inget i utredningen som ger stöd för att Joakim Ericsson hade några som

Målenhet 5

helst planer på att försöka utnyttja Irene Salderts identitet för ekonomisk vinning eller att han ens haft eller försökt skaffa sig tillgång till hennes kontouppgifter eller motsvarande information.

Det finns inte heller något som knyter den tidigare ostraffade Joakim Ericsson till någon form av våldsanvändning, varken mot Irene Saldert eller mot Sölve Svensson. De påvisade blodspåren på Joakim Ericssons gula regnrock och gymnastiskor har inte kunnat DNA-bestämmas och det kan på intet sätt uteslutas att det rör sig om fiskblod, vilket Joakim Ericsson hävdar. Blodspåren i bilen föranledde varken Sammy Salem eller rekonditioneraren Mohamed Kheir att särskilt reagera. Det finns inget som motbevisar att inte bilen var i samma skick när Joakim Ericsson övertog den och det var inte heller han som beställde rekonditioneringen, vilket sammantaget innebär att varken blodspåren i bilen i sig eller Joakim Ericssons förfogande över bilen kan tas till intäkt för att Joakim Ericsson måste ha varit delaktig i det handlande som har föranlett blodspåren. Hans förklaringar till hur han kommit över Sölve Svenssons bankkort, kontonummer och körkort, vilka han i ett tidigt skede av utredningen har erkänt och berättat om, är inte heller sådana att de kan lämnas utan avseende. Tvärtom får de godtas vid bedömningen. Inte heller dessa omständigheter kan därför läggas till grund för bedömningen att Joakim Ericsson på något sätt måste ha varit delaktig i Sölve Svenssons och Irene Salderts försvinnande.

Sammanfattande bedömning beträffande ansvar för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död

Med hänsyn till det anförda kan tingsrätten konstatera att det saknas avgörande bevisning som pekar på att Joakim Ericsson skulle ha känt till hur eller var Irene Saldert skulle ha avlidit. Det är dessutom så att det inte finns tillräcklig bevisning ens för att hon i samband med sin död har utsatts för något brott, även om det mot bakgrund av blodspåren i bilen och övriga omständigheter är högst sannolikt att så varit fallet. Beträffande Sölve Svensson har redan tidigare konstaterats att det inte

Målenhet 5

utifrån bevisprövningen i målet helt kan uteslutas att han fortfarande är i livet. Åtalet för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död skall redan på grund av de nu anförda omständigheterna ogillas.

Bedömning avseende ansvar för människorov

Åklagaren har i sista hand påstått ansvar för människorov genom att Joakim Ericsson ensam eller tillsammans med andra bemäktigat sig och fört bort Sölve Svensson och Irene Saldert eller i vart fall har varit delaktig i denna gärning.

Blodspåren i bilen och det förhållandet att stugan måste ha lämnats i all hast ger visst stöd för att Sölve Svensson och Irene Saldert skulle ha förts bort mot sin vilja. Som tingsrätten tidigare funnit är det emellertid styrkt att Irene Saldert är död, men i högsta grad höljt i dunkel hur och var hon har avlidit. Det är inte heller utrett att hon dött till följd av brott. Mot den bakgrunden kan det därför naturligtvis inte med säkerhet slås fast att hon förts bort mot sin vilja, eftersom det finns en hel del som tyder på hon har transporterats i bilen först sedan hon har dött. Några andra tecken på våldsamheter eller annat som stödjer slutsatsen att hon skulle ha förts bort mot sin vilja finns inte. Av den tekniska undersökningen framgår också det inte genom undersökningen av stugan framkommit något som kan förklara vad som har hänt. Det har inte heller påträffats några blodliknande besudlingar i stugan som skulle kunna tyda på att någon blivit skadad. Inte heller beträffande Sölve Svensson finns det några omständigheter som stödjer slutsatsen att han skulle ha förts bort mot sin vilja. Till detta skall läggas att det utifrån det tidigare resonemanget helt saknas omständigheter som på något sätt knyter Joakim Ericsson till ett bortförande, om ett sådant skulle ha ägt rum. Även åtalet för människorov skall därför ogillas. Åtalet under åtalspunkt 1 skall alltså ogillas i sin helhet.

Övriga åtalspunkter

Joakim Ericsson har erkänt övriga gärningar. Erkännandet stöds av utredningen. Det är därför styrkt att han gjort sig skyldig till tre fall av försök till grovt bedrägeri

Målenhet 5

medelst urkundsförfalskning, ett fall av urkundsförfalskning och ett fall av missbruk av urkund.

Påföljdsfrågan

Joakim Ericsson är tidigare ostraffad. Den förmögenhetsbrottslighet som han döms för har emellertid inneburit att han på ett integritetskränkande, planerat och systematiskt sätt utnyttjat en annan persons identitet och dessutom för genomförande av brotten framställt eller använt sig av falska handlingar, en omständighet som i sig medför att ett bedrägeribrott regelmässigt bedöms som grovt redan vid belopp som överstiger ett halvt prisbasbelopp (se Sterzel-Borgeke, Studier rörande Påföljdspraxis s. 224).

Försöksbrotten, som vart och ett rört 150 000 kr, ligger straffvärdemässigt på samma nivå som om brotten skulle ha fullbordats, eftersom lånesummorna redan hade utbetalats till Sölve Svenssons konto, till vilket Joakim Ericsson genom sitt ooberättigade innehav av Internetkoder hade full förfoganderätt och med hjälp av dessa enkelt hade kunnat vidarebefordra pengarna till olika konton som inte hade kunnat spåras till honom. Det förhållandet att Joakim Ericsson i ett fall uppträtt som bud i eget namn är inte ägnat att nämnvärt sänka straffvärdet för brottsligheten. Tingsrätten bedömer att straffvärdet för den samlade brottsligheten – där vart och ett av försöksbrotten för sig har ett straffvärde motsvarande minst sex månaders fängelse – även med beaktande av de principer som tillämpas vid straffvärdebedömningen av flerfaldig brottslighet, motsvarar åtminstone ett års fängelse. Det höga straffvärdet medför att påföljden skall bestämmas till fängelse, om inte starkt vägande skäl talar däremot. Några sådana skäl föreligger inte. Straffet skall därför bestämmas till fängelse ett år.

Målenhet 5*Övriga frågor*

Vid denna utgång i ansvarsdelen skall de enskilda anspråken ogillas. Bevisbeslagen, vilka lämnats utan erinran av Joakim Ericsson, bör bestå tills en lagakraftägande dom föreligger. Joakim Ericsson skall betala föreskriven avgift till brottsofferfonden.

Ersättning av allmänna medel till målsägande

Vid huvudförhandlingens avslutande tillkännagavs att ersättningen av allmänna medel till målsägandena Henrik Saldert och Ulla-Lena Olsson skulle beslutas i samband med domen, eftersom ytterligare precisering erfordrades.

Målsäganden Henrik Saldert, som är bosatt i Stockholm, har utifrån hur han har kallats i målet begärt ersättning av allmänna medel med sammanlagt 18 686 kr, avseende ersättning för resa med egen bil, övernattning på hotell, traktamente och förlorad arbetsinkomst (se aktbil 96). Henrik Saldert har biträtt åtalet och fört skadeståndstalan med bistånd av målsägandebiträdet, men har inte hörts i målet. Henrik Saldert har varit personligen närvarande den första rättegångsdagen, den 26 juli 2007, och den sista rättegångsdagen, den 10 augusti 2007. Hans begärda ersättning avser tre dagar vid varje tillfälle. Tingsrätten bedömer att ersättningen inte skäligen bör uppgå till högre belopp för övernattning än vad som motsvarar fyra natters hotellvistelse, 5 400 kr, och milersättningen bör också beräknas på två resor tur och retur Stockholm – Helsingborg (2 x 120 mil x 18 kr) eller 4 320 kr. Övriga yrkade belopp får bedömas skäliga. Henrik Saldert skall därför tillerkännas ersättning av allmänna medel med sammanlagt 14 280 kr, varav 4 320 kr för reskostnad, 4 200 kr för förlorad arbetsinkomst, 360 kr för traktamente och 5 400 kr för övernattning på hotell.

Ulla-Lena Olsson, som hörts i målet på begäran av åklagaren och som har varit personligen närvarande vid samtliga åtta rättegångsdagar, bör tillerkännas ersättning

**HELSINGBORGS
TINGSRÄTT**

DOM
2007-09-10

B 1028-07

Målenhet 5

av allmänna medel med begärt belopp, 6 272 kr, varav 5 600 kr för förlorad arbetsinkomst och 672 kr för reskostnad.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se **domsbilaga 5** (Dv 400)

Överklagandet ställs till Hovrätten över Skåne och Blekinge men ges in till tingsrätten senast den 1 oktober 2007.

På tingsrättens vägnar

Stefan Reimer

Avräkningsunderlag, se aktbil 99.